

[Kolbjørn.]

muer, som er opstaaet under Krigen, og ved Overførsel af de Indtægter, der fremkommer i Forbindelse med hele Reguleringen af Krigstidens Forhold. Vi er ud fra denne Opfattelse gaaet ind for, at Eengangsskatten burde have haft et større Omfang. Vi har været enige i, at dens Provenu anvendes til at nedbringe Reguleringskontoen, og at paa samme Maade Beløb, der indkommer som Efterbetaling og Bøder i Forbindelse med den ekstraordinære Formueopgørelse, benyttes til at formindske denne Gældskonto. Der er ogsaa tidligere med vor Tilslutning truffet Afgørelse om, at en Række Værnemagtstilgodehavender og andre tyske Konti bliver brugt til Nedskrivning af denne Gæld i Nationalbanken. Vi kan ud fra denne Opfattelse tiltræde Forslagene om, at Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene, at Tilbagebetalingsbeløb som Følge af Revisionen af visse tyske Betalinger, at Indtægter ved Seddelombytning og ved Konfiskation af uanmeldte Konti og Ihændehavepapirer bruges til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Der er her Tale om reelle nye Indtægter, der tilføres Staten, og som har Forbindelse med hele den Tidsperiode, hvor Reguleringskontoens store Gældsposter opstod. Det er efter vor Opfattelse ganske naturligt, at de bruges til at formindske den. Vi vil heller ikke modsætte os, at de baandlagte Beløb, der er fremkommet ved Krigskonjunkturskatten efter Loven af 1943 og de senere Forlængelseslove, bruges til at nedbringe Reguleringskontoen.

Vi kan derimod ikke tilslutte os Ministerens Forslag om, at de bundne Beløb paa godt og vel et Par Hundrede Millioner Kroner, der henstaar efter den særlige Lovgivning om Forbrugsafgifter, som vi begyndte paa i 1943, bruges til dette Formaal. Vi gik i Efteraaret imod Forslaget om, at en Del af Provenuet af de nye Forbrugsafgifter skulde bruges til denne Gældsafbetaling. Det er overhovedet vor Opfattelse, at den Regulering, som skal finde Sted paa denne Konto, først og fremmest bør tilrettelægges saaledes, at Byrderne kommer til at hvile paa de Indtægter og Formuer, som har den største Bæreevne, men det er yderligere vor Opfattelse, at skal Staten være i Stand til at gennemføre den aktive Konjunkturpolitik, som den højtærede Finansminister ved flere Lejligheder har gjort sig til Talsmand for, saa er det en væsentlig Forudsætning, at der er visse Midler til Raadighed herfor.

Det forekommer os, at man ved paa nærværende Tidspunkt at disponere over den opsamlede Reserve paa denne Konto

afskærer sig for en væsentlig Del af Mulighederne for i en anden og finansielt ugunstigere Situation at føre en aktiv Politik. Det gælder jo om denne Overførsel af de opsamlede Midler af Forbrugsafgifterne saavel som om Overførselen af 500 Mill. Kr. af de Beløb, som er fremkommet gennem Udstedelse af 5- og 10-aarige Statsobligationer, at der ikke sker nogen reel Forandring af Statens Status herved. Statens Gæld bliver hverken større eller mindre, men man binder sin Dispositionsfrihed i den kommende Tid. I Særdeleshed gælder det, at man ved Overførselen af de 500 Mill. Kr. af Midler, som skyldes Udstedelse af 5- og 10-aarige Statsobligationer, stiller Staten over for den Risiko senere, naar disse Penge skal betales tilbage, at være nødt til enten at udskrive nye Skatter eller optage dyrere Laan for at blive i Stand til at præstere Tilbagebetalingen.

Vi er altsaa af den Opfattelse, at der ved disse sidste Dispositioner ikke sker nogen Ændring i den øjeblikkelige Situation, men at de betyder en Svækkelse af Statens Muligheder for under usikre økonomiske Forhold at føre en konjunkturbestemt Finanspolitik. Vi har derfor stillet Ændringsforslag om, at Litra a i Lovforslagets § 1 skal udgaa, og om, at Forslagets § 2 udgaa, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale disse Ændringsforslag.

Aksel Møller: Jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa at gøre denne Diskussion længere, end den allerede er blevet. Forholdet er jo det, at selve Stillingen til Reguleringskontoen baade ved første Behandling af denne Sag og ved tidligere Lejligheder saa ofte er blevet gennemdrøftet her i Salen og Synspunkterne trukket tilstrækkelig tydeligt op over for Offentligheden med Hensyn til den Fremgangsmaade, man mener at skulle anvende til Nedbringelse af Reguleringskontoen. Det, som jeg synes det i særlig Grad er værd at sige noget om her ved anden Behandling, er den Udtalelse i Betænkningen, som har samlet alle Udvalgets Medlemmer og altsaa alle de dør repræsenterede politiske Partier, og som gaar ud paa, at en Gang sket Nedbringelse af Reguleringskontoen ikke kan føre til, at man i en senere Situation eller i en anden Situation begynder at trække Reguleringskontoen op igen. Det vil altsaa sige, at dette høje Ting har fastslaaet, at Reguleringskontoen efter dets Opfattelse ikke er nogen aaben Kassekredit. Det forekommer mig at være en meget betydningsfuld Tilkendegivelse, der her har fundet Sted.

Om de Ændringsforslag, som er blevet stillet, gælder det efter min Mening, at de